

[Forsvarsministeren.]

henstiller til de blade, der har gjort forsøg på at skubbe mig i skoene, at manglen på tilgang af piloter eller afgang af piloter kunne tilskrives nogen disposition, som jeg har foretaget, at de giver oplysninger om det rette forhold.

Man har også været optaget af, at en række piloter fra det danske flyvevåben er gået over til SAS. Ja, det er rigtigt, men det er ikke noget, der er begyndt i dag, det har fundet sted gennem alle de år, da ministeriet Eriksen-Kraft styrede landet, og der er desværre tendens til, at denne bevægelse fortsætter. Men når man har gjort forsøg på af politiske og bagvaskelsesgrunde at give mig ansvaret herfor, har det ingen forbindelse med de foreliggende kendsgerninger. Jeg håber, at vi skal kunne komme til en ordning, så den afgang, der har været fra flyvevåbnet på denne måde, i hvert fald i nogen grad kan begrænses.

Jeg må måske derefter gøre en bemærkning om den uhørte indiskretion, der er sket fra et fortroligt møde i ministeriet, hvor jeg forhandlede med en række chefer, en indiskretion, som har givet visse blade anledning til at påstå, at jeg havde behandlet sagen om midlertidige forholdsordrer for flyvevåbnet på uforsvarlig måde. Man har i visse blade, bl. a. i et blad, som ledes af et æret medlem af det høje ting, påberåbt sig departementschefen som kronvidne med hensyn til, at jeg skulle have gjort forsøg på at løbe fra et standpunkt, jeg havde taget. Må jeg i den anledning sige, at selvom der havde været mulighed for at iværksætte disse midlertidige bestemmelser, som har været så stærkt på tale, ville det ikke være muligt at give flyvevåbnet muligheder for derved på effektiv måde at hindre overflyvninger over landet. Det er rigtigt, at jeg ifølge et notat, som ikke jeg, men departementschefen har foretaget, har fået sagen forelagt i slutningen af oktober 1953. Det er også rigtigt, at det er i strid med de foreliggende kendsgerninger, når man har villet påstå, at sagen på det tidspunkt var forberedt, således at en afgørelse kunne træffes. Forberedelserne er ikke så langt fremme, så afgørelse kan træffes i dag. Sagen har, indtil overflyvningerne skete, ikke været forelagt mig af departementet for anden

gang, men var til behandling i departementet. Man arbejder stadigvæk med sagen der; og så længe departementet ikke har været i stand til at fremme en sag til afgørelse, turde det måske også være umuligt for en minister at træffe afgørelse i sagen. Det er, hvad der foreligger. Endskønt man i de blade, hvor man har givet en fuldkommen falsk fremstilling af, hvad der forelå, kunne have fået alle fornødne oplysninger, hvis man ønskede at bringe sandheden, har man ikke på noget tidspunkt gjort forsøg på at rette henvendelse på rette sted.

Det er sandheden om den måde, hvorpå man fra visse sider i øjeblikket — og i en kritisk situation for flyvevåbnet — tager på forsvarrets anliggender. Jeg henstiller meget stærkt, at der sker en ændring deri, bl. a. af den meget væsentlige grund, at hvis denne form for politisk kampagne fortsættes, er det vel sandsynligt, at det kan få virkninger i befolkningen, som de, der er tilhængere af NATO-politikken, ikke kan have ønsker om at fremme.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg ved tidligere lejlighed har påpeget, at vi har opmærksomheden henvendt på manglerne i forsvaret ved vor sydgrænse. Der har været ført visse samtaler i den anledning indenfor SHAPE, og når disse samtaler har ført frem til en sådan afklaring, så det vil være naturligt i det udenrigspolitiske nævn at give en ny redegørelse, vil der selvfølgelig omgående blive taget anledning til at give en sådan.

Alsing Andersen: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Løjre) og jeg var ikke helt enige med hensyn til, hvor tryk den danske befolkning føler sig under NATO-politikken, og denne forskel er jo alle klar over. Jeg er imidlertid ganske overbevist om, at mit indtryk er det rigtige, at trykfølelsen her i landet er ganske anderledes nu end for fem år siden. Naturligvis, det ærede medlem vil kunne sige, at der er såmænd nok nogle socialdemokrater, der ikke føler sig helt trygge, det vil jeg ingenlunde benægte. På den anden side har vi mange vidnesbyrd om, at der er adskillige af det ærede medlems partifæller, der føler det på samme måde, som jeg gør det i denne sag, og det giver mig vist også lov til at